

sallallahu `alejhi ve sellem

Ali El-Musellem El-Ahmedi

**Izabrani djelovi iz
životopisa Muhammeda
sallallahu alejhi ve sellem**

1422.god.po H./ 2001god.

Uvod

Zahvala pripada Allahu. Od Njega pomoć tražimo. Njemu se utječemo od zla naših duša i od naših loših djela.

Donosimo salavat i selam na onoga koga je Allah, džele šehnuhu, poslao kao upućivača, donosioca radosnih vjesti i opominjača. On je onaj prema kojem je ljubav učinjena sastavnim djelom vjerovanja i čije slijedenje je uzrok za postizanje Allahovog oprostata i zadovoljstva.

Uzvišeni Allah kaže:

"Reci: "Ako Allaha volite, mene slijedite, i vas će Allah voljeti i grijeha vam oprostiti!"¹

"Vi u Allahovom Poslaniku imate divan uzor za onoga koji se nada Allahovoj milosti i nagradi na onom svijetu i koji često Allaha spominje."²

Zbog toga je izučavanje njegovog životopisa program za pobožne, lekcija za one koji uzimaju pouku i put za one koji rade po znanju.

Autor: Ali El-Musellem El-Ahmedi

¹ Ali Imran, 31.

² El-Ahzab, 21.

Stanje na Arapskom poluotoku prije pojave islama

Arapsko poluostrvo se nalazi na jugoistočnoj strani azijskog kontinenta. Sa zapada ga zapljuskuje Crveno more, sa istoka Arapski zaljev, sjeverno se nalazi područje Šama, a Arapsko more na jugu. Arapi su narod koji živi na Arapskom poluostrvu još od davnih vremena.

Političko i društveno stanje Arapa

Arapi prije islama nisu imali jedinstvenu državu, nego su društvo sačinjavala međusobno zavađena plemena, među kojima su često izbijali ratovi zbog nebitnih razloga, kao što su natjecanje za vlasništvo nad izvorima vode i pašnjacima, natjecanje za slavom i vlašću i sl.

Uzvišeni Allah kaže:

"I sjetite se Allahove milosti prema vama, kada ste bili jedni drugima neprijatelji, pa je On ujedinio srca vaša, i vi ste postali, milošću Njegovom braća."³

Arapi su davali prednost sinovima nad kćerima zbog potrebe plemena za muškarcima u ratovima.

Uzvišeni Allah kaže:

³ Ali Imran, 103.

***"I kad se nekom od njih javi da mu se rodila kćer, lice mu potamni i postaje potišten."*⁴**

Takođe u predislamskom dobu (džahilijetu) ljudi su ženili mnoge žene bez ograničenja.

Nasuprot tim ružnim običajima postojali su i lijepi običaji poput plemenitosti, hrabrosti, dobrosusjedskih odnosa i pouzdanosti u izvršavanju obećanja.

Ekonomske prilike na Arapskom poluostrvu

Ekonomske prilike na Arapskom poluostrvu nisu bile bolje od društvenih i političkih prilika, zato što su se arapi bavili samo nekim poslovima. Od toga je:

- trgovina; Mekka je bila centar karavanskih puteva sa raznih strana Arapskog poluostrva te su se njeni stanovnici isključivo bavili trgovinom. Poduzimana su zimska i ljetnja putovanja karavana.
- poljoprivreda; arapi su najviše proizvodili voće, hurme i žitarice u Jesribu⁵, Taifu, Jemenu i Jemami.
- stočarstvo; uzgoj domaćih životinja, kao što su sitna stoka i deve.

Vjerski život

Na Arapskom poluostrvu prije islama bile su zastupljene različite vjere. Od njih su:

- el-hanifije - čista izvorna vjera; nju su činili oni koji su pozivali ljude na ostavljanje obožavanje kipova i idola i koji su ispovjedali iskrenu vjeru u Allaha, dželle še'nuhu. Od njih je poznat Zejd ibn 'Amr ibn Nufejl.
- obožavanje kipova i idola; na toj vjeri je bila većina Arapa. Činili su tavaf oko kipova, prinosili žrtve i upućivali dove drugima mimo Allahu, dželle še'nuhu. To je bilo prošireno u Hidžazu i nekim drugim pokrajinama Arapskog poluostrva.

Uzvišeni Allah kaže:

***"Šta kažete o Latu i Uzzau i Menatu, trećoj najmanje cijenjenoj."*⁶**

⁴ En-Nisa', 58.

⁵ Stari naziv za Medinu. (op. prev.)

"Mi im se klanjamo samo zato da bi nas što više Allahu približili."

Vjerodostojno se prenosi u Buharijinom "Sahihu" da je Amr ibn Luhejj El-Huza'i bio onaj ko je uveo neke od tih ibadeta i vjerovanja u Mekki.

- obožavanje zvijezda i planeta; njih su neki Arapi uzimali za božanstva pored Allaha, kao što su Sunce, Mjesec i neke zvijezde.

Uzvišeni kaže:

"...i da je On Sirijusa⁸ Gospodar⁹."

- judeizam i kršćanstvo; su bili rašireni u nekim pokrajinama arapskog poluostva prije islama. Jevreji su bili prisutni na području Hajbera i Jesriba, a kršćani u Nedžranu i Jemenu. Od kršćana je bilo i onih koji su ostali na ispravnom ispovijedanju vjere, kao što je bio Vereka ibn Nevfel u Mekki.

Ovo što smo spomenuli ukazuje nam na potrebu Muhammedova Poslanstva, sallallahu alejhi ve sellem, jer su ljudi, arapi i drugi mimo njih, bili u očitoj zabludi, pa je trebao da se pojavi neko ko će ih izvesti iz tmina zablude na svjetlo upute, iz obožavanja kipova u obožavanje Allaha, jednog Jedinog dželle šehenuhu, a sve to, samo radi njihovog uspjeha na dunjaluku i ahiretu.

Uzvišeni kaže:

"On je neukima poslao Poslanika jednog između njih, da im ajete Njegove kazuje i da ih očisti i da ih Knjizi i mudrosti nauči, jer su prije bili u očitoj zabludi."¹⁰

"Allah je vjernike milošću Svojom obasuo kad im je jednog između njih kao poslanika poslao, da im riječi Njegove kazuje i mudrosti nauči, jer su prije bili u očitoj zabludi."¹¹

⁶ En-Nedžm, 19-20.

⁷ Ez-Zumer, 3.

⁸ Sirijus, zvijezda, koju je arapsko pleme Huza smatralo bogom

⁹ En-Nedžm, 49.

¹⁰ El-Džum'at, 2.

¹¹ Ali Imran, 164.

Poslanikov, sallallahu alejhi ve sellem, život prije poslanstva

Rođenje, ime i porijeklo

Muhammed, sallallahu alejhi ve sellem, je rođen u Meki, u ponedjeljak 12. rebi'u-l-evvela 571. godine po Isau, alejhis-selam. Godina njegovog rođenja poznata je kao "godina slona", a to je godina u kojoj je Abesinac Ebreha pokušao da sruši Ka'bu, kao što je potvrđeno u suri El-Fil.

Njegov otac Abdullah ibn Abdu-l-Muttalib ibn Hašim ibn Abdu-Menaf je umro prije njegovog rođenja, te je zbog toga rođen kao siročić, sallallahu alejhi ve sellem.

Njegova majka je Amina bint Vehb ibn Abdu Menaf ibn Zehre ibn Kilab ibn Murre. Nakon rađenja ona je poslala glasnika njegovom djedu da ga obraduje unučetom. On je došao, uzeo ga u naručje i izašao s njim do Ka'be, učio dovu za njega i dao mu ime Muhammed.

Uzvišeni Allah kaže:

"...i da vam donesem radosnu vijest o poslaniku čije je ime Ahmed..."¹²

Sa očeve strane njegov rodoslov je: Muhammed ibn Abdullah ibn Abdul-Muttalib ibn Hašim ibn Abdu Menaf ibn Kusij ibn Kilab ibn Murre ibn Ka'b ibn Luejj ibn Galib ibn Fehr ibn Malik ibn En-Nadr ibn Kenane ibn Huzejme ibn Mudreke ibn Iljas ibn Mudarr ibn Nezzar ibn Ma'd ibn Adnan.

Porijeklo njegovog oca spaja se sa majčinim kod Kilaba ibn Murre, a Adnan je potomak Ismaila i Ibrahima, alejhis-selam.

Dojenje

Od običaja Kurejšija bilo je da daju svoju novorođenčad dojiljama iz pustinje kako bi dijete živjelo na čistom pustinjском zraku u prvim godinama svoga života da bi na taj način ojačalo njegovo tijelo. Zbog toga je i Abdu-l-Muttalib tražio dojilju za Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem, kada su u Mekku došle žene iz plemena Benu Sa'd. Među njima je bila njihova saplemenjakinja po imenu Halima. Svaka od

¹² Es-Saff, 6.

njih je uzela djete na dojenje osim Halime, koja nije našla nikog osim Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem.

U početku je odbila da ga uzme zato što je bio siročče, ali je prezirala da se vrati bez djeteta, te ga je na kraju uzela, jer nije našla drugo. Kada ga je uzela, vidjela je da joj on donosi bereket.

U plemenu Benu Sa'd Muhammed je proveo dvije godine, to jest puni period dojenja. Nakon toga ga je Halima odnijela njegovoj majci tražeći da ostane kod nje još neko vrijeme.

Nakon što je napunio pet godina života dogodio se događaj poznat kao "rascjepljenje grudi". Naime, dok je se igrao sa dječacima došao mu je Džibril, alejhis-selam, uzeo ga i oborio na zemlju, rasjekao mu grudi, izvadio srce i iz njega ugrušak, pa je rekao:

"Ovo je šejtanski dio." Zatim ga je oprao u zlatnoj posudi Zem-zem vodom, a onda ga povratio u prvobitno stanje.

Enes, radijallahu anhu, kaže:

"Vidio sam ožiljak na njegovim prsima."¹³

Kada je Halima saznala za ovaj događaj uplašila se za njega i vratila ga njegovoj majci.

Majčina smrt i djedovo starateljstvo

Nakon što ga je Halima vratila, ostao je kod svoje majke. Kada je napunio šest godina, majka ga je povela sa sobom u Jesrib u posjetu dajdzama iz plemena Benu Nedždžar. Sa njom je bila njena sluškinja Ummu Ejmen. Na povratku u Mekku u mjestu zvanom El-Ebva, koje se nalazi između Mekke i Jesriba, majka mu je preselila. U Mekku ga je vratila Ummu Ejmen, pa ga uze njegov djed Abdul-Muttalib da se brine o njemu.

¹³ "Sahihu Muslim" uz komentar od Nevevija. 2/216-217.

Starateljstvo amidže Ebu Taliba i prvo putovanje u Šam

Muhammed je ostao pod starateljstvom djeda Abdul-Muttaliba dok nije napunio osam godina života, to jest do djedove smrti. Prije svog preseljenja, Abdul-Muttalib je oporučio njegovom amidži Ebu Talibu da se stara o njemu, jer je znao za njegovu ljubav prema Muhammedu, sallallahu alejhi ve sellem.

Muhammed je pomagao svome amidži u trgovinskim poslovima i išao sa njim na putovanje u Šam.

Kada je napunio dvanaestu godinu života u mjestu zvanom Busra (koje se nalazi između Šama i Hidžaza) sreli su nasranijskog svećenika po imenu Buhajra koji je poznao Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem, po pečatu vjerovjesništva među njegovim plečkama, i po tome što je siročić. Naredio je njegovom amidži da ga vrati u Mekku iz bojazni od židova.

Ženidba sa Hadidžom

Hadidža, radijallahu anha, je saznala za Muhammedovu, sallallahu alejhi ve sellem, iskrenost i povjerljivost pa je od njega tražila da je zastupa u trgovini. On je to prihvatio i otišao u Šam da trguje za nju. Sa tog putovanja vratio se sa velikom zaradom.

O njegovom lijepom ponašanju Hadidži je pričao njen sluga Mejsere, jer je bio sa njim na tom putovanju. Ona je bila zadivljena tom pričom. Njegov amidža Ebu Talib ju je zaprosio ispred njega i oženio ga njome. Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, je tada imao 25 godina, dok je ona bila u četrdesetoj godini života.

Ona je bila prva Poslanikova, sallallahu alejhi ve sellem, žena. Rodila mu je sinove Kasima, po kome je dobio nadimak Ebu-l-Kasim, i Abdullaha, koji je prozvan dobri i čisti, i kćerke Zejnebu, Rukaju, Fatimu i Ummu Kulsum.

Poslanstvo

U Mekki je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, bio poznat po povjerljivosti, iskrenosti i ispravnom prosuđivanju, budući da je odbacio neznabožački život, nije pio vino, nije obožavao kipove, niti se zaklinjao božanstvima.

Učinjeno mu je da zavoli osamu, povučenost i razmišljanje u pećini Hira, gdje je boravio po nekoliko dana.

To je bilo prije poslanstva. Kada je napunio četrdesetu godinu života Allah mu je počeo spuštati objavu. Ne bi usnio ni jedan san, a da mu to ne bi bilo poput svitanja zore, to su bili istiniti snovi.

To sve je bilo prvo sa čime je počela objava.

Jednog ponedjeljka u mjesecu Ramazanu, došao je Džibril, alejhis-selam, prvi put, ušao u pećinu i rekao: **"Uči!"**

Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, je rekao: "Ne znam učiti." Potom ga je Džibril, alejhis-selam, uzeo i stisnuo dok nije osjetio da će mu duša izaći, zatim ga pustio i rekao: **"Uči!"**

Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, je rekao: "Ne znam učiti." Džibril ga je onda i po drugi put uzeo i stisnuo, a zatim pustio i rekao: **"Uči!"** Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, je rekao: "Ne znam učiti." Ponovo ga je uzeo, stisnuo i pustio, a zatim rekao:

"Čitaj u ime Gospodara tvoga koji stvara, stvara čovjeka od ugruška."¹⁴

Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, se vratio iz pećine drhteći od straha sve dok nije ušao kod Hadidže govoreći: "Pokrijte me! Pokrijte me!" Pokrili su ga sve dok se nije smirio, a zatim ju je obavjestio o onome što se dogodilo. Odvela ga je do svog amidžića Vereke ibn Nevfela koji je bio nasraniya, a on ga obavjestio da je "taj melek isti onaj koji je dolazio i Musau, alejhis-selam."

To je bilo prvo što mu je objavljeno od plemenitog Kur'ana. Nakon toga objava je jedno određeno vrijeme prestala da silazi, te je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, osjetio tugu. A ona mu bi objavljena sura "El-Mudessir", pa je počeo da poziva ljude u tevhid, istinsko robovanje Allahu, džeše'nuhu, i da ih upozorava na štetnost i opasnost širka.

¹⁴ El-Alck. 1-2.

Od žena mu je prva povjerovala Hadidža, radijallahu anha, od ljudi Ebu Bekr Es-Sidik, radijallahu anhu, a od djece Alija ibn Ebi Talib, radijallahu anhu. Prvi od robova koji mu je povjerovao je Zejd ibn Harise. A od onih koji su premili islam na samom početku su bili još i članovi Ebu Bekrove porodice, zatim Sa'd ibn Ebi Vekkas, Osman ibn Afan, Talha ibn Ubejdullah, Zubejr ibnu-l-Avvam, Halid ibn Se'id ibn El-A's.

Načini pozivanja

Nakon što su mu objavljene riječi Uzvišenog:

"O to pokriveni! Ustani i opominji!"⁴⁵

Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, je počeo da poziva tajno, i to prvo one koji su mu bili bliski. Na tome je ustrajao pune tri godine. Zatim mu je naređeno javno pozivanje riječima Uzvišenog:

"I opominji rodbinu svoju najbližu."⁴⁶

Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, se uspeo na brežuljak Safa i povikao: "Ja sabaha!"⁴⁷ Kada su se Kurejšije sakupile upitao je:

"O sinovi tog i tog, o sinovi Abdu Menafa, o sinovi Abdul-Muttaliba, šta mislite kada bih vas obavjestio da će neprijateljska konjica izaći iza ovog brda, da li bi mi povjerovali?"

Odgovorili su: "Od tebe nismo nikad ni osjetili laži."

Rekao je: "Ja sam vam poslan kao opominjač, prije nego što vam dođe žestoka kazna!"

Nakon toga je ustao njegov amidža Ebu Leheb i rekao mu: "Da bog da propao! Zar si nas zbog ovog sakupio?"

Tada su objavljene riječi Uzvišenog:

"Neka propadnu ruke Ebu Lehebove i propao je."⁴⁸

⁴⁵ El-Mudessir, 1-2.

⁴⁶ Eš-Šu'ara, 214.

⁴⁷ Ovo je uzvik kojim se najavljiivala neka važna vijest, a kojeg su upotrebljavali predislamski Arapi. (op. prev.)

⁴⁸ El-Mesed, 1.

Hidžra u Abesiniju

Nakon što je Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, javno obznanio svoj poziv povećali su se napadi mušrika na njega. Neprijateljski su mu se suprotstavljali na razne načine, poput izmišljotina i lažnih optužbi.

Govorili su da je sihirbaz (čarobnjak), lud i prorok. Isto tako poricali su plemeniti Kur'an govoreći: "To su priče drevnih naroda." Pojačalo se i kažnjavanje muslimana, pa je Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, naredio da se izvrši hidžra (iseljenje) u Abesiniju, jer je tamo bio pravedan vladar koji nikome nije nepravdu nanio.

Prva hidžra u Abesiniju

Prva hidžra u Abesiniju dogodila se pete godine po poslanstvu, a broj muslimana u njoj je dostigao jedanaest ljudi i četiri žene. Među njima su bili Osman ibn Affan, radijallahu anhu, i njegova žena Rukajja, kćerka Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem.

Druga hidžra u Abesiniju

Učesnici prve hidžre u Abesiniju su čuli da su stanovnici Mekke primili islam, pa su se vratili u Mekku. Od njih je Osman ibn Maz'un. Međutim, ta vijest nije bila tačna, te su se po drugi put vratili u Abesiniju. Sa njima je krenula grupa muslimana tako da je njihov broj dostigao 83 čovjeka i 18 žena. Kurejšije su poslale Amra ibn El-'Asa i Abdullaha ibn Ebi Rebi'u Nedžašiji, abesinskom vladaru, tražeći od njega da vrati muhadžire u Mekku.

Nakon što je Nedžašija vidjeo iskrenost muslimana dozvolio im je nesmetan boravak. Najveći dio muhadžira iz Abesinije se vratio u Medinu, nakon što se islam u njoj učvrsto, dok su Džafer ibn Ebi Talib i oni koji su bili sa njim ostali tamo sve do osvajanja Hajbera sedme godine po hidžri.

Primanje islama Hamze ibn Abdu-l-Muttaliba

On je Hamza sin Abdu-l-Muttalibov sin Hašimov. On je Vjerovjesnikov, sallallahu alejhi ve sellem, amidža i njegov brat po mlijeku. Uzrok njegovog prelaska na islam bila je srdžba zbog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem. To je bilo kada je saznao da je Ebu Džehl prolazeći pored Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, kod brežuljka Safa napao na njega i vrijeđao ga. Zbog toga se razljutio i uputio prema Ebu Džehlu koji je bio u Mesdžidu-l-haramu, udario ga lukom koji je nosio govoreći:

"Zar ti da ga vrijeđaš, a ja sam na njegovoj vjeri i govorim poput njega."

Kada je Hamza primio islam Kurejšije su shvatile da je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, znatno ojačao.

Islam Omera ibnu-l-Hattaba

Omer ibn-l-Hattab je bio snažan mladić koji je napadao muslimane, ali je njegova vidljiva žestina iza sebe skrivala samilost.

Jedna od muhadžirki u Abesiniju je ispričala da je pred nju stao Omer, a bila je na jahalici. Upitao ju je:

“Majko Abdullahova, zar je došlo do toga da se iselite ?”

Odgovorila je: “Da, tako mi Allaha, otići ćemo u drugi kraj dok nam Allah ne dadne neki izlaz, jer nas napadate i zlostavljate.”

Tada je Omer, radijallahu anhu, rekao: “Neka je Allah s vama.”

Ona je kasnije ispričala: “Vidjela sam na njemu nježnost koju ranije nisam vidjela, zatim se okrenuo, a naš odlazak ga je rastužio, kako sam primjetila.”

Vjerovatno da su osjećaji ove žene bili istiniti, jer je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, molio Allaha, džeše'nuhu, da ojača islam s njim kada je rekao:

“Gospodaru moj, ojačaj islam sa jednim od dvojice ljudi koji ti je draži: sa Ebu Džehlom ili Omerom ibn-l-Hattabom.”

Allah, se odazvao njegovoj molbi, te je Omer, radijallahu anhu, primio islam, koji je sa njim dobio novu snagu. Nakon Omerovog prelaska na islam muslimani su nesmetano obavljali namaz u Mesdžidu-l-haramu, što prije toga nisu smjeli činiti. Hamzin i Omerov, radijallahu anhumu, prelazak na islam dogodio se šeste godine po poslanstvu.

Vjerovjesnikov odlazak u Taif

Desete godine po poslanstvu umro je Ebu Talib koji je štitio Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, od nevjernika iz plemena Kurejš. Umrla je, takođe, i njegova žena Hadidža koja je bila najbolji pomagač Vjerovjesniku, sallallahu alejhi ve sellem. Rezultat tome bilo je povećanje mušričkih napada prema Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem, čak i od najbliže rodbine. Zbog toga je počeo da traži vezu sa susjednim plemenima izvan Mekke.

Iz tog razloga otišao je u Taif kako bi u islam pozvao pleme Sekif, a uz njega je bio i njegov štićenik Zejd ibn Harise, radijallahu anhu. Međutim, ni tamo nije naišao na odziv. Naprotiv, kod njih je naišao na žešći otpor i utjerivanje u laž nego što je nailazio kod pozivanja Kurejšija. Ponovo se vratio u Mekku pod zaštitom Mu'am ibn Adija, radijallahu anhu.

Isra i mi'radž

Nakon što je Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, bio izložen mnogim napadima, iskušenjima i teškoćama na putu pozivanja ka Uzvišenom Allahu, nakon što ga je narod proglasio lažcem, nakon svega što mu se dogodilo u plemenu Sekif poput napada na njega, uslijedio je događaj poznat kao "Isra i mi'radž", s ciljem njegovog učvršćivanja i podizanja ugleda.

Uzvišeni Allah ga u jednoj noći prebacuje iz Mesdžidu-l-harama u Mekki u Mesdžidu-l-Aksa u Jerusalemu, a zatim ga uzdiže na nebo.

Uzvišeni kaže:

"Hvaljen neka je Onaj koji je u jednom času noći preveo svoga roba iz hrama časnog u Hram daleki, čiju smo okolinu blagoslovili kako bismo mu neka znamenja Naša pokazali, On uistinu sve čuje i sve vidi."¹⁹

Na ovom blagoslovljenom putovanju propisano mu je pet dnevnih namaza. U početku mu je bilo naređeno pedeset, a zatim je tražio od svoga Gospodara olakšanje, tako da je propis ostao na pet namaza, a nagrada za one koji ga obavljaju je nagrada kao za pedeset namaza. Njegovo noćno putovanje bilo je u budnom stanju, tj. i fizički i psihički.

Poziv plemenima za vrijeme hadždža

Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, je iskoristio vrijeme hadždža i nekim od plemena izložio islam. 11- te godine po poslanstvu Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, se susreo sa šestoricom medinelija iz plemena Hazredž. Pozvao ih je u islam. Oni su prihvatili islam i obećali mu da će ponuditi islam svojim porodicama kad im se vrate.

Prisege na Akabi

Prva prisega; jedanaeste godine po poslanstvu Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, se sreo sa dvanaesticom medinelija. Nakon što su primili islam dali su mu prisegu:

¹⁹ El-Isra`. I.

- da neće Allahu pripisivati druga, tj. činiti širk,
- da će raditi po Allahovom naređenju, i
- da će se kloniti onoga što je Allah zabranio.

Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, je sa njima poslao Mus'ab ibn Umejra i Amra ibn Ebi Maktuma kako bi ljude podučavali islamu, učenju Kur'ana, obavljanju namaza i drugom.

Druga prisega; trinaeste godine po poslanstvu došao je Mus'ab ibn Umejr, radijallahu anhu, i sa njim oni koji su primili islam od stanovnika Jesriba, 73 čovjeka i dvije žene, Nesiba bint Ka'b i Esma bint Amr ibn Adijj. S Poslanikom, sallallahu alejhi ve sellem, susreli su se noću na Akabi. Sa njim je bio njegov amidža Abbas ibn Abdu-l-Muttalib, a još uvijek kao mušrik. Došao je jer je želio uzeti od njih obećanje za svoga bratića da će ga štititi. Abbas je prvi govorio, a nakon njega je govorio Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, i učio Kur'an, pozivajući ka Allahu, dže'le še'nuhu, i budeći želju za islamom.

Dali su mu prisegu na:

- na slušanje i pokornost u blagostanju i teškoćama,
- djeljenje imetka u siromaštvu i bogatstvu,
- naređivanje dobra i odvrćanje od zla,
- strpljivost na prigovorima drugih ljudi, i
- da će ga štititi kao što štite svoje žene i djecu.

Nakon prisege Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, se vratio u Mekku i nastavio sa pozivanjem. A onda napadi mušrika na muslimane postaju žešći, pa im je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, naredio hidžru u Jesrib. Muslimani su se u grupama i pojedinačno počeli iseljavati iz Mekke, kako mušrici ne bi saznali za hidžru.

Prvi koji su učinili hidžru bili su Ebu Seleme ibn Abdu-l-Esed, Musa'ab ibn Umejr i Amr ibn Ummi Mektum, radijallahu anhum. Musa'b i Amr su podučavali ljude Kur'anu. Zatim hidžru su učinili Bilal, Sa'd, Ammar i Omer na čelu dvadesetak ashaba. U Mekki je ostao Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, Ebu Bekr i Alija, radijallahu anhuma, i još neki ashabi, neka je Allah zadovoljan s njima.

Hidžra (iseljenje) u Medinu

Mušrička zavjera

Usnio je Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, da je mjesto njegove hidžre – Medina, pa je naredio ashabima da se isele u nju. Nakon toga je i Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem, dozvoljena hidžra.

To je bio razlog da su se mušrici okupili kako bi spriječili Vjerovjesnika, sallallahu alejhi ve sellem, da se iseli.

Složili su se da iz svakog plemena izaberu po jednog snažnog mladića i da ga oni sačekaju pred njegovom kućom, pa kada izađe, da ga svaki od njih istovremeno udari sabljom, tako da krvarina za njega padne na svako pleme i da Kurejšijama ne bude ostalo ništa drugo nego da pristanu na krvarinu.

Uzvišeni Allah kaže:

***"I kada su ti nevjernici zamke pratili, da bi te u tamnicu bacili ili da bi te ubili ili da bi te prognali, oni su zamke pleli, a Allah ih je ometao, jer Allah to najbolje umije."*²⁰**

Vjerovjesniku, sallallahu alejhi ve sellem, je došao Džibril, alejhis-salam, i obavjestio ga o njihovoj zavjeri, pa je on naredio Aliji, radijallahu anhu, da spava u njegovoj postelji.

Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, je otišao Ebu Bekrovoj kući i obavjestio ga da mu je Allah, džele še'nuhu, dozvolio hidžru. Tada je Ebu Bekr, radijallahu anhu, rekao: "Sa tobom sam, o Allahov Poslaniče."

Nakon toga Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, se vratio kući, a kada je izašao iz nje, mušrici su ga već čekali pred kućom. Tada je Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, zahvatio pregršt prašine i bacio je prema njima. Učeci ajete iz sure Ja sin, od njenog početka do riječi Uzvišenog:

***"...i kao oni ispred kojih i iza kojih smo pregradu stavili i na oči im koprenu stavili, zato oni ne vide."*²¹**

Nakon toga je Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, otišao Ebu Bekrovoj kući i njih dvojica su izašla u pećinu Sevr.

Uzvišeni Allah kaže:

²⁰ El-Enfal, 30.

²¹ Ja sin, 9.

"...kad su njih dvojica bila u pećini i kada je on rekao drugu svom: "Ne brini Allah je s nama!" – pa je Allah spustio pouzdanje Svoje na njega, i pomogao ga vojskom koju vi niste vidjeli..."²²

U njoj su ostali skriveni tri dana. Nakon što su Kurejšije saznale da je Muhammed, sallallahu alejhi ve sellem, izašao i da je na njegovoj postelji spavao Alija, radijallahu anhu, počeli su da ga traže na svakom mjestu, ali ga je Allah zaklonio od njihovih očiju. Zatim su Kurejšije ponudile sto deva onome ko uhvati njega i njegovog druga žive ili mrtve.

Dolazak Vjerovjesnika, sallallahu alejhi ve sellem, u Medinu

Izašao je Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, iz pećine Sevr sa svojim drugom i vodičem Abdullahom ibn Urejkitom. Abdullah ibn Urejkit je bio čovjek koji je poznavao puteve koje mnogi drugi ljudi nisu poznavali, a uz to je bio i povjerljiv.

Na putu im se ispriječio Suraka ibn Malik, želeći da dobije obećanu nagradu, ali to nije postigao, nego se vratio kao njihov zaštitnik nakon što ih je progonio.

Nastavili su sa putovanjem, te su stigli u mjesto Kuba u ponedjeljak 12-tog rebi'u-l-evvela. Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, je odsjeo u Kubau u plemenu Amra ibn Avfa. Tu je proveo četrnaest dana. U međuvremenu je sagrađen mesdžid Kuba.

Nakon toga Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, je sa svojim drugom stigao u Medinu. Kad god bi prošli pokraj kuće ensarija, ukućani bi ih pozvali da se smjeste kod njih. A on je govorio: "Ostavite je, njoj je naređeno," to jest devi na kojoj je jahao. Ona je tako kružila sve dok nije kleknula na mjestu gdje je sagrađen njegov mesdžid.

Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, je odsjeo kod Ebu Ejjuba El-Ensarije sedam mjeseci, sve dok nije sagrađen njegov mesdžid i sobe za majke vjernika, tj. žene Vjerovjesnika, sallallahu alejhi ve sellem.

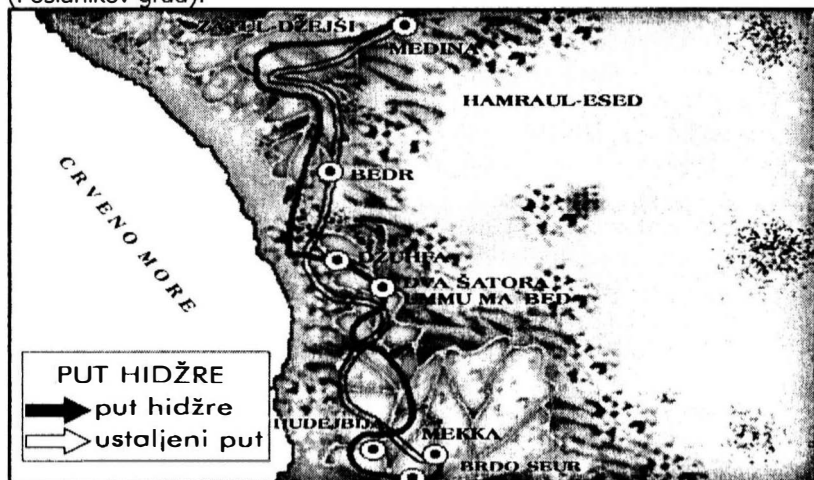
S obzirom na važnost mesdžida u islamu vidimo da je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, prvo što je uradio bila gradnja mesdžida u Kubau, a isto tako i u Medini, jer je on mjesto okupljanja muslimana.

²² Et-Tevbe, 40.

Mesdžid je prva škola u islamu i ostaće tako sve do Sudnjeg dana.

Nakon hidžre

Nakon hidžre muslimani koji su došli iz Mekke nazvani su muhadžirima, a oni koji su primili islam od stanovnika Medine ensarijama. Jesrib je dobio naziv Daru-l-hidžre (Mjesto hidžre), El-medinetun-nebevijje (Vjerovjesnikov grad), i Medinetur-resul (Poslanikov grad).

Ustrojstvo medinskog društva

Nakon što je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, učinio hidžru u Medinu, učvrstio svoj položaj u njoj i sagradio mesdžid, počeo je sa ustrojstvom medinskog društva na sljedeći način:

1. bratimljenje između muhadžira i ensarija;

Pobratio je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, muhadžire i ensarije tako da su nasljeđivali jedni druge, bratimljenjem radi Allaha,

dželle še'nuhu. Ensarije su se natjecali u pokornosti Poslanikovo, alejhis-salam, naredbi, vezanoj za dobročinstvo prema muhadžirima i davanju prednosti njima više nego sebi, pa ih je Uzvišeni Allah pohvalio u Svojoj Knjizi.

Uzvišeni Allah kaže:

"...i onima koji su Medinu za življenje izabrali i domom prave vjere još prije njih je učinili, oni vole one koji im se doseljavaju i u grudima svojim nikakvu tegobu, zato što im se daje, ne osjećaju i više vole njima nego sebi, mada im je i samima potrebno. A oni koji se sačuvaju od škrtosti oni će sigurno uspjeti."²³

Kada su se muhadžiri privikli na život u Medini, upoznali puteve opskrbe i kada im je Allah, džele še'nuhu, kao blagodat podario plijen od bitke na Bedru, ukinuto je nasljeđivanje između pobratima, a ostalo je među rođacima.

Uzvišeni Allah kaže:

"A rođaci su prema Allahovoj Knjizi, jedni drugima preči."²⁴

2. sklapanje ugovora sa jevrejima;

Nakon hidžre Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, je u Medini zatekao tri jevrejska plemena:

- Benu Kajnuka' – oni su prvi prekršili ugovor nakon bitke na Bedru,
- Benu Nedir, i
- Benu Kurejza.

Zbog sigurnosti u Medini Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, je sklopio ugovor sa njima o sigurnosti i međusobnom potpomaganju, ali su jevreji prekršili ovaj ugovor, dok je Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, to strpljivo podnosio.

3. munafici (licemjeri);

Oni su grupa medinskog društva koji su javno ispoljavali islam, a skrivali nevjerovanje, kukavički i podlo. U tome ih je predvodio Abdullah ibn Ubej ibn Selul.

Oni su predstavljali veću opasnost za muslimane od nevjernika, zbog toga što su poznavali tajne muslimana i prenosili ih njihovim

²³ El-Hašr, 9.

²⁴ El-Enfal, 75.

neprijateljima. Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, je prihvatao samo ono što su javno ispoljavali, a ostavljao ono što su u sebi krili Allahu, subhanehu ve te'ala.

Zbog žestine njihovog neprijateljstva, Uzvišeni Allah im prijeti najžešćom kaznom, pa kaže:

"Licemjeri će na samom dnu džehennema biti i ti im nećeš zaštitnika naći.."²⁵

Propisivanje džihada - borbe na Allahovom putu

Muslimani su u Mekki doživjeli mnoge napade i poniženja od mušrika, a Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, im je preporučivao strpljenje na tome zbog njihove malobrojnosti i slabe vojne spremnosti.

Kada su se napadi mušrika povećali, Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, je muslimanima dozvolilo hidžru u Abesiniju, a zatim i u Medinu. Nakon što je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, učinio hidžru u Medinu i nastanio se u njoj, propisana im je borba na Allahovom putu.

Uzvišeni Allah kaže:

"Dopušta se odbrana onima koje drugi napadnu, zato što im se nasilje čini, a Allah je doista, kadar da ih pomogne."²⁶

Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, se pripremao za to i počeo je borbu protiv nevjernika iz plemena Kurejš, jer su oni protjerali muslimane iz njihovih kuća i imanja.

Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, je slao vojne odrede i opremio muslimane za borbu protiv mušrika, kako bi Allahova riječ bila gornja. Od toga su vojni odredi Ubejde ibn-l-Harisa, Hamze ibn Abdu-l-Muttaliba, i Abdullaha ibn Džahša, neka je Allah sa njima zadovoljan. Također, je pripremao i neke pohode poput Veddana i Bevata.

Ti pohodi i vojni odredi su imali ciljeve od kojih su:

- ugrožavanje kurejševičkog trgovačkog puta prema Samu i Jemenu,

²⁵ En-Nisa. 145.

²⁶ El-Hudždž. 39.

- sklapanje mirovinskih ugovora sa plemenima u blizini Medine,
- ispoljavanje snage muslimana pred njihovim neprijateljima.

Prva velika bitka između muslimana i mušrika bila je bitka na Bedru.

Bitka na Bedru **(mjesec ramazan, druge godine po hidžri)**

Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, je razmišljao da presiječe put kurejšijevičkih trgovačkih karavana koji vodi prema Šamu kako bi ih ekonomski oslabio. Saznao je da trgovačka karavana sa tovarom Ebu Sufjana ibn Harba dolazi iz pravca Šama, noseći ogromno bogatstvo uz pratnju trideset do četrdeset ljudi. Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, je tada rekao ashabima:

“Ovo je kurejšijska karavana u kojoj je njihov imetak. Izadite pred nju, nadam se da će nam je Allah, džele še'nuhu, prepustiti.”

Izašao je Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, iz Medine sa 314 ashaba, sa 70 deva na kojima su se jahači međusobno smjenjivali i sa dva konja. Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, Ebu Lubabe i Alija ibn Ebi Talib međusobno su se smjenjivali na jednoj devi. Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, nije želio da dođe do borbe.

Vijest o karavani

Kad je Ebu Sufjan saznao za izlazak muslimana promijenio je put svoje karavane prema obali i poslao je kurejšijama Damdama ibn Amra El-Gaffarija, tražeći od njih da izađu čuvati svoju trgovačku robu i štitići svoje ljude. Tada su kurejšije spremile vojsku od hiljadu ljudi, uz koje je bilo 700 deva i 100 konja.

Nakon toga po drugi put im je poslao glasnika da im javi da je karavanu izbavio na sigurno mjesto, ali su Kurejšije nastavile sa putovanjem dok nisu stigle na Bedr.

Priprema za borbu

Pošto je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, saznao za izlazak Kurejšija radi borbe protiv njega posavjetovao se sa svojim ashabima, jer on nije izašao zbog borbe.

Uzvišeni Allah kaže:

***"Tako je bilo i onda kad te je Gospodar tvoj s pravom iz doma tvoga izveo – što jednoj skupini vjernika nikako nije bilo po volji."*²⁷**

I kaže Uzvišeni:

***"I kada vam je Allah obećao da će vaša biti jedna od dvije skupine, a vi ste više voljeli da vam padne šaka ona koja nije bila naoružana, Allah je htjeo da riječima Svojim istinu utvrdi i nevjernike u korijenu istrijebi."*²⁸**

Kod njih je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, našao spremnost za borbu, zato što su se oni zavjetovali Allahu, dželle šehenuhu. Zbog toga je Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, počeo da organizuje bojne redove i da ih obveseljava sa jednim od dva dobra, sa pobjedom ili šehadetom na Allahovom putu.

Početak bitke

U petak 17. ramazana druge godine po hidžri susrele su se dvije vojske na Bedru. Bitka je počela sa međusobnim dvobojima, kada su trojica mušrika izašla ispred svoje vojske tražeći dvoboj. To su: Utbe ibn Rebi'a, njegov sin Velid i njegov brat Šejbe ibn Rabi'a. Pred njih su od muslimana izašli: Ubejde ibn-l-Haris, Alija ibn Ebi Talib i Hamza ibn Abdul-Muttalib, radijallahu anhum.

Ubejde se borio protiv Velida. Hamza se borio protiv Utbeta i ubio ga. Alija se borio protiv Šejbeta i ubio ga. Što se tiče Ubejde i Velida obadvojica su jedan drugog ranili. Zatim su se Hamza i Alija udružili protiv Velida i ubili ga, a Ubejdu su prenijeli muslimanskoj vojsci.

²⁷ El-Enfal, 5.

²⁸ El-Enfal, 7.

Zatim su se dvije vojske sudarile prsa o prsa. Allah je muslimanima dao pobjedu i pomogao ih melecima.

Rezultati bitke

- Muslimani su pobjedili, a mušrici poraženi.

Uzvišeni Allah kaže:

"Allah vas je pomogao i na Bedru kada ste bili malobrojni - zato se bojte Allaha da biste bili zahvalni."²⁹

- Muslimani su imali 14 šehida.
- Zaplijenili su veliki plijen.
- 70 mušrika je poginulo, a 70 zarobljeno. Od onih koji su poginuli je i Ebu Džehl, faraon ovoga ummeta.
- Mušrici su shvatili da su muslimani postali jaka sila.

²⁹ Ali Imran, 123.

Bitka na Uhudu

(subota, polovina mjeseca ševvala, treće godine po hidžri)

Uzroci bitke

Kurejšijski nevjernici su željeli osvetu zbog poraza u bici na Bedru i ponovnog vraćanja njihovog ugleda među arapima koji je izgubljen na Bedru, kao i zbog sigurnosti puteva njihovim trgovačkim karavanama koje su dolazile iz pravca Šama.

Spremili su vojsku čiji je broj dostizao tri hiljade ljudi i izašli sa njom iz Mekke sve dok nisu stigli do Medine a onda su se ulogorili u blizini brda Uhud.

Izlazak muslimana iz Medine

Kada je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, saznao za izlazak Kurejšija posavjetovao se sa ashabima da li da ostanu u Medini, tj. da li da u njoj dočekaju neprijatelja, ili da izađu u borbu protiv mušrika kod brda Uhud. Većina ashaba je bila za izlazak, a posebno oni kojima je promakla bitka na Bedru.

Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, je izašao, a slijedili su ga muslimani čiji je broj bio hiljadu ljudi. Na pola puta vratio se Abdullah ibn Ubej ibn Selul sa trećinom vojske.

Početak bitke

Kada su muslimani stigli do brda Uhud Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, je podjelio vojsku na dva dijela.

Jedan dio je postavio na uzvišenje poznato pod nazivom "Brdo strijelaca" (Džebelur-rumat), zbog zaštite muslimana s leđa. Naredio im je da ne napuštaju svoje položaje, kakav god izhod bitke bio.

Drugi dio je odredio za direktnu borbu sa mušricima. Bitka je otpočela. Muslimani su se žestoko borili tako da su se mušrici počeli povlačiti ostavljajući plijen iza sebe. Muslimanski stjelci su napustili svoje

položaje da bi pomogli u sakupljanju plijena misleći da su mušrici napustili bitku i pobjegli od njih. Tada je

Halid ibnu-l-Velid došao muslimanima iza leđa i situacija na bojištu se potpuno promijenila. Uslijed toga se desilo sljedeće:

- veći broj muslimana, koji je dostizao 70 ljudi, je pao kao šehidi. Od njih su Hamza ibn Abdu-l-Muttalib, radijallahu anhu, amidža Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, i Mus'ab ibn Umejr, radijallahu anhu. U bici je ranjen i Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, a ubijena su 22 mušrika.

Najistinitiji izvor koji pruža podatke o ovoj bitki je Kur'an.

Uzvišeni Allah kaže:

"A kada si ti poranio i čeljad svoju ostavio da vjernicima odrediš mjesta pred borbu, a Allah sve čuje i sve zna."³⁰

I kaže Uzvišeni:

"Ako vi dopadnete rana, i drugi rana dopadaju. A u ovim danima mi dajemo pobjedu sad jednima sad drugima, da bi Allah ukazao na one koji vjeruju i odabrao neke za šehide, a Allah ne voli nevjernike."³¹

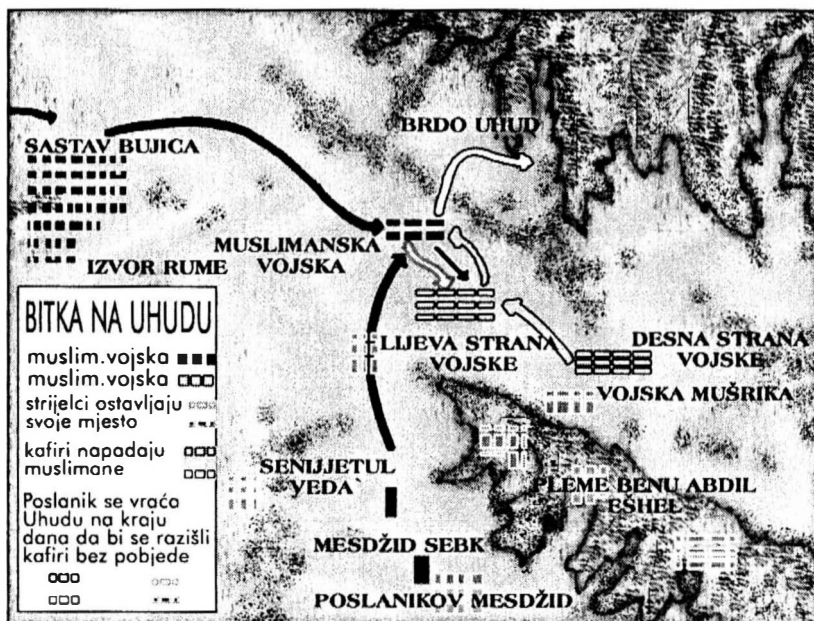
Ova bitka je krila u sebi mnoge mudrosti i pouke, a neke od njih su:

-upozorenje vjernicima na loš ishod grijehenja i nepokornosti Poslanikovim, sallallahu alejhi ve sellem, naredbama.

-da čak i vjerovjesnici imaju iskušenja, a nagrada za to im je mnogostruka, kao što je potvrđeno vjerodostojnim hadisom: "Najteža iskušenja od ljudi trpili su vjerovjesnici."

³⁰ Ali Imran. 121.

³¹ Ali Imran. 140.

Bitka protiv savezničkih plemena pete godina po hidžri

Razlog zbog kojeg je nazvana ovim imenom

U njoj su se udružila mnoga plemena sa mušricima i židovima zbog borbe protiv muslimana. Detalji ove bitke se navode u Kur'anu u suri El-Ahzab.

Uzvišeni Allah kaže:

"O vjernici, sjetite se Allahove milosti prema vama kada su do vas vojske došle, pa smo Mi protiv njih vjetar poslali, i vojske koje vi niste vidjeli, a Allah dobro vidi šta vi radite."¹²

¹² El-Ahzab, 9.

Brojnost suprotstavljenih strana

Broj saveznika je dostizao 10 000, a muslimana 3 000 ljudi.

Kopanje hendeka (jarka)

Ova bitka je nazvana bitka na hendeku, zbog toga što su muslimani, kad su saznali za dolazak saveznika, na prijedlog Selmana el-Farisija, počeli kopati hendek oko Medine, kako bi saveznicima otežali ulazak u Medinu.

Kada su saveznici stigli pred Medinu, našli su hendek ispred sebe. Pred njim su se zadržali duže od 20 dana.

Poraz mušrika

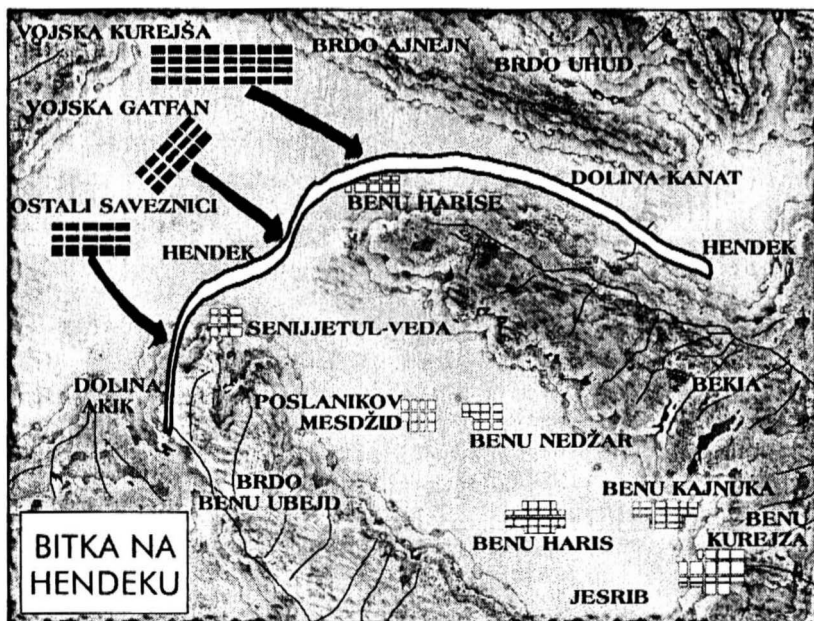
Uzvišeni Allah je na saveznike poslao žestok vjetar koji je porušio njihove šatore, i ulio strah u njihova srca te su se razili i vratili kućama.

Uzvišeni Allah kaže:

"Allah je nevjernike pune srdžbe odbio, nisu nimalo uspjeli i vjernike je Allah borbe poštediti, Allah je, uistinu, Moćan i Silan."³³

Nakon bitke sa saveznicima promijenila se muslimanska vojna taktika i prešla iz faze odbrane u fazu napada.

³³ El-Ahzab, 25.

Primirje na Hudejbiji šeste godine po hidžri

U mjesecu zul-ka'de šeste godine po hidžri izašao je Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, iz Medine sa 1400 muslimana uputivši se prema Mekki radi obavljanja 'umre.

Kada je stigao do Hudejbije saznao je da će mu Kurejšije zabraniti da obavi 'umru. Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, je poslao Osmana ibn Affana u Mekku da obavjesti Kurejšije da nije došao da se bori protiv njih.

Kurejšije su poslale Suhejl ibn Amra Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem, te je došlo do dogovora o primirju poznatog pod nazivom "primirje na Hudejbiji". Plemeniti Kur'an govori o ovom događaju u suri Feth.

Uzvišeni Allah kaže:

"Mi ćemo ti dati sigurnu pobjedu."³⁴

Uslovi primirja bili su:

- da se prekine rat među zaraćenim stranama u trajanju od deset godina,
- da muslimani vrate svaku osobu koja im dođe od Kurejšija kao musliman, bez odobrenja Kurejšija,
- da Kurejšije ne vrate nikog ko im se vrati od muslimana,
- ko od plemena bude želio da se priključi muslimanima neka se priključi, a ko bude želio da se priključi Kurejšijama neka se priključi. Pleme Benu Huza' priključilo se muslimanima, a pleme Benu Bekr Kurejšijama,
- da se muslimani ove godine vrate i da zbog 'umre dođu iduće godine, uz sljedeće uslove:
 - da uđu u Mekku kao hodočasnici za 'umru, nenaoružni, osim sa sabljama uvučenim u korice,
 - da uđu u nju nakon što Kurejšije izađu iz nje,
 - da njihov boravak ne bude duži od tri dana.

Rezultati ovog primirja bili su:

- Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, je mogao da se posveti ratu protiv jevreja i osvajanju Hajbera,
- Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, se posvetio pozivanju u islam putem pisama vladarima i namjesnicima svoga vremena,
- Kurejšije su priznale muslimane, što je ostavilo utjecaj i na druga arapska plemena,
- muslimani su stekli ogroman ratni plijen, kao što kaže Uzvišeni:

"Allah vam obećava bogat plijen koji će te uzeti, a s ovim je požurio i ruke ljudi je od vas zadržao, da bi bio to poučan primjer za vjernike i da bi vam na pravi put ukazao."³⁵

³⁴ El-Feth. 1.

³⁵ El-Feth. 20.

Nakon što su primili islam neki od mladića iz plemena Kurejš, došli su u Medinu. Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, im nije dozvolio ostanak u njoj. Izašli su i nastanili se u oblasti Ajs i napadali trgovački put između Mekke i Šama. Zbog toga su Kurejšije zatražile od Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, da im dozvoli boravak u Medini.

Postupak Vjerovjesnika, sallallahu alejhi ve sellem, sa jevrejima

Kada je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, stigao u Medinu u njoj su bila tri jevrejska plemena. To su: Benu Kajnuka, Benu Nedir i Benu Kurejza.

Od prirode jevreja jeste izdaja i prevara, te je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, želio da bude siguran od njihove prevare. Zbog toga je sa njima sklopio ugovor o bezbjednosti i međusobnom potpomaganju, ali su oni bili nestrpljivi da što prije prekrše ovaj ugovor.

Izdaja plemena Benu Kajnuka

Oni su prvi od jevreja koji su prekršili ugovor. Posljedica toga je bila remećenje bezbjednosti i otvoreno neprijateljstvo nakon pobjede na Bederu.

Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, ih je okupio na njihovoj tržnici govoreći im:

"O jevreji, primite islam prije nego vas zadesi ono što je zadesilo Kurejšije na Bedru!"

Odgovorili su mu:

"Ti si se sreo sa ljudima koji ne poznaju pravu borbu. Da si se borio protiv nas saznao bi da smo mi hrabri i odvažni ljudi."

Ispoljili su javno neprijateljstvo prema muslimanima. Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, je krenuo prema njima druge godine po hidžri. Opsjedao ih je 15 dana sve dok Allah nije ulio strah u njihova srca te im je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, naredio da izađu iz Medine, te su oni otišli u pravcu Šama.

Izdajstvo plemena Benu Nadir

Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, im je došao tražeći njihovu pomoć u otplati krvarine za dva ubijena čovjeka, koje je nenamjerno ubio Amr ibn Umejje Ed-Damari.

Rekli su:

"Pomoći ćemo ti, o Ebu Kasime."

Zatim su počeli kovati zavjeru da ga ubiju tako što bi na njega bacili kamen s krova kuće uz čiji je zid sjedio.

Allah, džele še'nuhu, ga je obavjestio o tome, pa se vratio u Medinu i sakupio muslimane. Onda im je došao, a to je bilo četvrte godine po hidžri i opkolio ih.

Branili su se iz svojih utvrđenja, ali je Allah, džele še'nuhu, ulio strah u njihova srca, te su pristali da im Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem presudi. Tražili su od njega da im dozvoli izlazak i da im poštedi imetke i živote i ono što natovare na deve. Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, je tako i uradio, te su se i oni uputili iz Medine u pravcu Hajbera i Šama nakon što su porušili vlastite kuće svojim rukama.

Uzvišeni Allah kaže:

"On je prilikom prvog progonstva iz domova njihovih protjerao one sljedbenike Knjige koji nisu vjerovali. Vi niste mislili da će otići, a oni su mislili da će ih utvrde od Allahove kazne odbraniti, ali im je Allahova kazna došla odakle se nisu nadali i On je u srca njihova strah ulio i vlastitim rukama i rukama vjernika svoje domove su rušili. Zato uzmite iz toga pouku, o vi koji ste obdareni."¹²⁶

Izdaja od strane plemena Benu Kurejze

Uzrok njihove izdaje bio je dogovor sa saveznicima o napadanju muslimana sa leđa.

Uzvišeni Allah je naredio Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem, nakon završene bitke sa saveznicima, da krene prema Benu Kurejzi. Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, je rekao onima koji su bili sa njim: "Neka niko ne klanja ikindiju osim u plemenu Benu Kurejze."

¹²⁶ El-Hasr. 2.

Krenuli su prema njima i opsjedali ih 25 noći sve dok ih opsada nije iscrpila i otežala im život. Zatim su pristali na Poslanikovu, sallallahu alejhi ve sellem, presudu, a to je bilo u mjesecu zul-ka'deti pete godine po hidžri. Za njih se zauzimalo pleme Evs, pa je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao:

"O skupino plemena Evs, jeste li zadovoljni da im presudi jedan od vas?"

"Svakako." - odgovorili su oni.

Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, je tada rekao:

"To pripada Sa'du ibn Muazu."

Doveden je Sa'd, a bio je ranjen strijelom u bici sa saveznicima, pa je rekao:

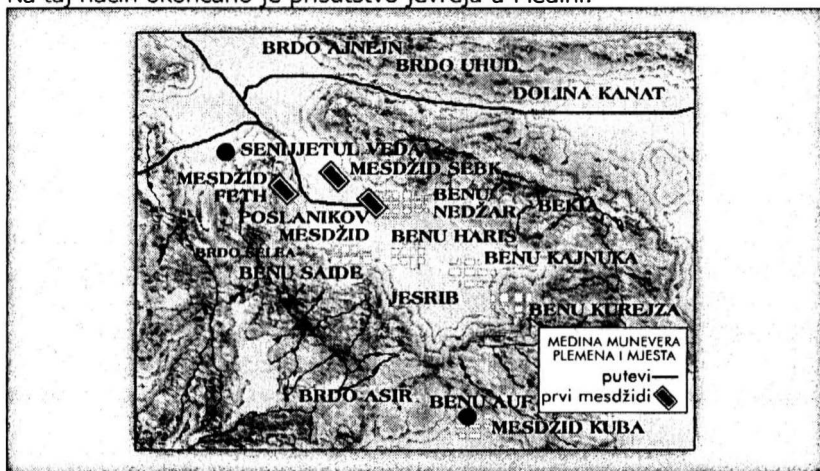
"Ja im presuđujem sljedeće:

- da se pobiju muškarci,
- da se podijeli imetak,
- da se žene i djeca učine robljem.

Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, je rekao:

"Presudio si im Allahovom presudom iznad sedam nebesa."

Na taj način okončano je prisustvo jevreja u Medini.

Bitka na Hajberu **(muharrem, sedma godina po hidžri)**

Položaj Hajbera i njegov ekonomski značaj

Hajber je plodna oaza koja se nalazi sjeverno od Medine. Udaljena je od nje oko 165 km. Hajber se odlikuje plodnošću svoje zemlje i vodom, a poznat je i po mnogobrojnim palmnjacima. Zbog velikih prihoda od žitarica i voća, za njega se kaže da je jedno od sela Hidžaza zbog plodnosti. U njemu se nalazi pijaca poznata pod nazivom "pijaca Netat", koju održava pleme Gatefan koje smatra Hajber djelom svoje zemlje. Na toj pijaci su se odvijale velike trgovačke aktivnosti.

Povod bitke na Hajberu

Nakon primirja na Hudejbiji Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, je našao pogodan trenutak za rat protiv jevreja, jer su oni javno ispoljili neprijateljstvo prema muslimanima i priključili se saveznicima u ratu protiv muslimana pete godine po hidžri.

Uzvišeni Allah kaže:

"... i nagradiće ih skorom pobjedom i velikim plijenom koji će uzeti, jer Allah je Silan i Mudar."³⁷

Osvajanje Hajbera

Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, je krenuo prema jevrejima u mjesecu muharremu sedme godine po hidžri, a s njim su bili učesnici primirja na Hudejbiji.

Sabah namaz obavio je u blizini Hajbera. Neki od jevreja koji su izašli na njive, čim su opazili muslimane, pobjegli su svojim kućama.

Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, je rekao:

"Allah je najveći, propao je Hajber. Kada se spustimo u naselje zlo će jutro svanuti onima koji su opomenuti."

³⁷ El-Feth. 18-29.

Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, je jevreje Hajbera držao u okruženju i borio se žestoko protiv njih sve dok muslimani na kraju nisu osvojili pobjedu.

Ostanak jevreja na Hajberu

Kada je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, naumio da protjera jevreje iz Hajbera, tražili su od njega da ostanu u njemu pod uslovom da će davati muslimanima pola prinosa od zemlje. Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, je prihvatio ovaj zahtjev uz uslov da ih muslimani mogu protjerati kada budu željeli.

Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, je sklopio ovaj dogovor sa njima želeći da oni prime islam, te je rekao Aliji, radijallahu anhu: "Tako mi Allaha, da Allah uputi jednog čovjeka tvojim uzrokom bolje ti je nego da ti pripadnu crvene deve." Njihovo izgnanstvo se desilo za vrijeme vladavine Omera ibn-l-Hattaba, radijallahu anhu.

Rezultati bitke

- 20 muslimana su pali kao šehidi,
- ubijena su 93 jevreja,
- muslimani su zarobili ogroman plijen i otklonili opasnost od strane jevreja koji su ih stalno ugrožavali,
- stanovnici Fedeka na sjeveru Hajbera su požurili da sklope primirje sa muslimanimana. Oni su bili iskreni prema Allahovom Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem.

Osvajanje Mekke

Povod oslobođenja Mekke

Osme godine po hidžri Kurejšije su prekršile ugovor postignut na Hudejbiji. Ugovor je prekršen time što je pleme Benu Bekr imetkom i oružjem krenulo na pleme El-Huza'a koje se priključilo muslimanima nakon primirja na Hudejbiji.

Amr ibn Salim El-Huza'i je došao u Medinu i obavjestio Vjerovjesnika, sallallahu alejhi ve sellem, da su Kurejšije prekršile dogovor.

Pokret muslimana prema Mekki

Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, je naredio spremanje vojske u tajnosti tako da Kurejšije ništa ne bi saznale. Skupilo se 10 000 ljudi, te je Vjerovjesnik krenuo sa njima 8. godine po hidžri, dok nisu prošli pored mjesta Zahran u blizini Mekke koje sada nosi naziv Vadi Fatime, tj. Fatimina dolina.

Ebu Sufjanov izlazak i njegovo primanje islama

Izašao je Ebu Sufjan Sahr ibn Harb iz Mekke da provjeri vijesti o dolasku muslimana.

Susreo je Abbasa, radijallahu anhu, i sa njim je krenuo Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem. Tražio je od njega da ga zaštiti, pa ga je Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, zaštitio. Pozvao ga je u islam i on je prihvatio islam.

Nakon toga je Abbas, radijallahu anhu, rekao Vjerovjesniku, sallallahu alejhi ve sellem:

”Doista je Ebu Sufjan čovjek koji voli ponos, omogući mu nešto od toga.” Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, je rekao:

”Ko uđe u kuću Ebu Sufjana biće siguran, ko uđe u Mesdžidu-l-haram biće siguran, i ko zatvori vrata svoje kuće biće siguran.”

Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, mu nije dozvolio da se vrati u Mekku sve dok mu nije pokazao muslimansku vojsku. Kada se vratio obavjestio je Kurejšije da im je Muhammed, sallallahu alejhi ve sellem, došao sa vojskom kojoj se ne mogu suprostaviti.

Ulazak muslimana u Mekku

Nakon toga Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, je podijelio svoju vojsku na četiri skupine i svakoj skupini je odredio zapovjednika.

Prva skupina je bila pod zapovjedništvom Zubejra ibnu-l-Avvama, radijallahu anhu, i trebala je ući u Mekku sa gornje strane.

Druga skupina je bila pod zapovjedništvom Halida ibnu-l-Velida, radijallahu anhu, i trebala je ući u Mekku sa donje strane.

Treća skupina je bila pod zapovjedništvom Ebu Ubejde ibnu-l-Džerraha, radijallahu anhu, i trebala je ući u Mekku sa istoka.

Četvrta skupina je bila pod zapovjedništvom Kajsa ibn Sa'da ibn Ubadeta i trebao je ući u Mekku sa zapadne strane.

Sve skupine su istovremeno ušle u Mekku bez otpora. Muslimani su osvojili Mekku. Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, je u Mekku ušao skrušeno i učio suru El-Feth, sve dok nije došao do Ka'be. Učinio je tavaf oko Ka'be sedam puta i dotakao je hadžeru-l-esved, crni kamen, svojim štapom ne želeći da napravi gužvu i da bi svoj ummet podučio.

Počeo je da razbija kipove učeći riječi Uzvišenog:

"I reci: "Došla je istina, a nestalo je laži; laž, zaista, nestaje."³⁸

Oko Ka'be je tada bilo 360 kipova.

Nakon toga je Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, ušao u Ka'bu i klanjao u njoj.

³⁸ El-Isra', 81.

Događaji nakon oslobođenja Mekke

Nakon što je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, klanjao u Ka'bi stao je na njena vrata, a Kurejšije su bile poredane u redovima očekujući Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem.

On ih je upitao:

"O skupino Kurejšija, šta mislite kako ću postupiti sa vama?"

Odgovorili su:

"Dobro, ti si plemenit brat i sin plemenitog brata."

Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, je rekao:

"Idite. Vi ste slobodni."

Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, je ostao u Mekki 19 dana. To vrijeme je iskoristio za slanje pohoda s ciljem rušenja kipova i širenja islama.

Oslobođenje Mekke je ostavilo veliki trag na arape, tako da je Allah, džele še'nuhu, mnogima proširio prsa za islam, pa su u Allahovu vjeru ulazili u skupinama.

Uzvišeni Allah kaže:

"Kada Allahova pomoć i pobjeda dođu, i vidiš ljude kako u skupinama u Allahovu vjeru ulaze, ti veličaj Gospodara svoga i moli ga da ti oprosti. On je uvijek pokajnja primaio."³⁹

Bitka na Hunejnu (osme godine po hidžri)

Povod bitke

Nakon oslobođenja Mekke ljudi su u skupinama ulazili u Allahovu vjeru, osim nekih plemena. Od njih je pleme Hevazin, budući da je njihov poglavica Malik ibn 'Avf En-Nedari počeo da poziva u rat protiv Vjerovjesnika, sallallahu alejhi ve sellem.

Odzvalo mu se pleme Sekif iz Taifa, te je izašao vodeći sa sobom dva plemena. Sa sobom su povelj žene i djecu, kako bi se svaki

³⁹ En-Nasr, 1-3.

čovjek žestoko borio zbog svoje porodice. Išao je s njima dok nisu stigli u dolinu Hunejn.

Poslanikov, sallallahu alejhi ve sellem, izlazak prema Hunejnu

Kada je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, saznao za to krenuo je iz Mekke sa 10 000 onih koji su sa njim došli iz Medine i sa 2 000 stanovnika Mekke, sve dok nije stigao do Hunejna 12. ševvala osme godine po hidžri.

Početak bitke

Mušrici su stigli u dolinu Hunejn prije i rasporedili se po njenim brežuljcima i uzvišenjima spremivši se za borbu. Muslimani su stigli i ušli u dolinu prije izlaska Sunca. Bitka je počela napadom mušrika, te su se muslimani počeli povlačiti.

Vjerovjesnikova, sallallahu alejhi ve sellem, postojanost

Kada su se muslimani počeli povlačiti Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, je postojano ostao na svome položaju i sa njim nekolicina ašhaba. Od njih su bili Ebu Bekr, Omer, Alija i Abbas.

Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, je naredio amidži Abbasu da glasno viče: "O skupino ensarija i muhadžira!" Te su se ponovo sakupili.

Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, je uzeo šaku prašine i bacio je prema neprijatelju govoreći: "Gospodaru, spusti pomoć."

Otpočela je borba i muslimani su žestoko navalili na mušrike, te su se oni razbjegli ostavivši iza sebe ratni plijen, žene i djecu.

U vezi s tim objavljene su riječi Uzvišenog:

"Allah vas je na mnogim bojištima pomogao, a i onoga dana na Hunejnu kada vas je mnoštvo vaše zanjelo, ali vam ono ni od kakve koristi nije bilo, nego vam je zemlja koliko god da je prostrana tijesna postala, pa ste se u bijeg dali."⁴⁰

⁴⁰ Et-Tevbe. 25-26.

Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, je naredio da se ratni plijen i zarobljenici skupe u Dži'rani. U ovoj bici muslimani su imali samo četiri šehida.

Bitka na Taifu

Nakon pobjede muslimana na Hunejnu mušrici su pobjegli u Taif zatvorivši sve ulaze u njega. Muslimani su ih slijedili i držali u okruženju više od 15 dana.

Nakon toga Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, je naredio muslimanima povratak u Dži'ranu. Kada je počeo da dijeli plijen došla mu je delegacija iz plemena Hevazin tražeći žene i djecu. Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, im je vratio žene i djecu nakon njihovog prelaska na islam.

Nakon toga došao je Malik ibn Avf primivši islam. Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, mu je vratio njegovu porodicu i imetak, poklonio mu 100 deva i postavio ga za zapovjednika nad njegovim narodom. Poslije toga je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, krenuo iz Dži'rane prema Mekki sa namjerom obavljanja 'umre. Nakon obavljene 'umre krenuo je prema Medini.

Oprosní hadždž (desete godina po hidžri)

Hadždž je peti rukn islama. Propisan je kao stroga dužnost devete godine po hidžri. Te godine je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, naredio Ebu Bekru, radijallahu anhu, da predvodi ljude u obavljanju hadždža.

I hadždž i 'umra su vadžib da ih jednom u životu obavi punoljetan i slobodan musliman, kada mu se za to ukaže mogućnost. Desete godine po hidžri Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, je odlučio da obavi hadždž i oglasio ljudima svoju odluku. Broj onih koji su sa njim krenuli da obave hadždž dostigao je blizu 100 000 hodočasnika.

Vjerovjesnikov, sallallahu alejhi ve sellem, izlazak

Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, je krenuo na hadždž 25. zul-ka'deta, a u Mekku je stigao 4. zul-hidždžeta. Učinio je tavaf oko Ka'be, saj između Safe i Merve i naredio onome ko nije imao kurbana da se ošiša.

Obredi hadždža

- 8 Zul-hidžeta krenuo je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, iz Mekke prema Mini. Na njoj je obavio propisane namaze skraćeno i bez spajanja.
- Nakon sunčevog izlaska 9. dana uputio se prema 'Arefatu. To je bio petak.

Kada je Sunce poodmaklo, Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, je sa svojoj jahalice održao hutbu potvrđujući islamske propise i potirući džahilijetske.

Zabranio je prolivanje krvi, kamatu i nezakonito jedenja imetka i savjetovao im da lijepo postupaju prema ženama. Taj dan su mu objavljene riječi Uzvišenog:

"Sada sam vam vjeru vašu usavršio i blagodat Svoju prema vama upotpunio i zadovoljan sam da vam islam bude vjera."⁴¹

- Na 'Arefatu je Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, ostao do zalaska Sunca nakon što je klanjao podne i ikindiju zajedno i skraćeno u podnevskom vremenu. Zatim se uputio prema Muzdelifi na kojoj je zajedno klanjao akšam i jaciju u jacijskom vremenu.

- Prije izlaska Sunca desetog dana krenuo je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, prema Mini na kojoj je obavio bacanje sa sedam kamenčića, zatim je zaklao kurban i obrijao glavu. Vratio se u Mekku i obavio tavafu ifade, glavni hadžski tavaf, zatim se vratio na Minu.

- Dani Bajrama; nakon povratka na Minu prenoćio je na njoj 11., 12. i 13. noć.

⁴¹ El-Maide. 3.

- Svaki dan je bacao kamenčiće od po tri bacanja nakon što bi Sunce prevalilo polovinu neba.
- po završetku obreda hadždža Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, je učinio oprosni tavaf.

Iz Mekke je krenuo prema Medini nakon što je ljude poučio propisima obavljanja hadždža.

Vjerovjesnikovo, sallallahu alejhi ve sellem, preseljenje na Ahiret

Početak bolesti

Nakon što se Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, vratio sa hadždža pojavili su se na njemu znaci bolesti.

Pri kraju mjeseca safera 11. godine po hidžri Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, se razbolio. Bolest se javila u kući majke vjernika Mejmune bintu-l-Haris, radijallahu anha.

I kada je Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, bio bolestan, vodio je računa o problemima muslimana. Od toga je opremanje vojske Usame ibn Zejda, radijallahu anhu, za borbu protiv Bizantinaca.

Svake noći je prelazio iz jedne u drugu kuću svojih žena.

Poslanik u Aišinoj sobi

Nakon što mu se bolest pogoršala tražio je dopuštenje od svojih žena da boluje u kući majke vjernika, Aiše, radijallahu anha, što su mu one i dopustile.

Ušao je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, u kuću majke vjernika, Aiše, radijallahu anha. Kada je nastupilo vrijeme jacije namaza bolest mu se još više pogoršala tako da nije mogao otići u mesdžid. Uпитao je:

"Jesu li ljudi klanjali?" pa su mu odgovorili:

"Ne, oni čekaju tebe, o Allahov Poslaniče."

Dobio je nesvjesticu koja se tri puta ponovila. Svaki put nakon osvješćenja pitao je:

"Jesu li ljudi klanjali?" Odgovoreno mu je: "Ne, oni čekaju tebe, o Allahov Poslaniče."

Ebu Bekrovo predvođenje džemata

Kada Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, nije mogao da predvodi ljude u namazu naredio je Ebu Bekru da klanja ljudima kao imam. Jednog dana dok je još bio bolestan, izašao je Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, uz pomoć dvojice ljudi, na podne namaz.

Kada ga je Ebu Bekr, radijallahu anhu, ugledao krenuo je da se povuče, ali mu je Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, išaretom pokazao da ostane na svom mjestu. Tada je Ebu Bekr klanjao stojeći, a Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, sjedeći.

U ponedjeljak, 12. rebi'u-evvela, htjede Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, da izađe među ljude. Pogledao je ispod zastora Aišine, radijallahu anha, sobe, a Ebu Bekr, radijallahu anhu, je klanjao kao imam dok su ljudi bili u safovima iza njega u mesdžidu.

Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, se nasmješio, a zatim se vratio u sobu spustivši zastor. Negdje oko podne u ponedjeljka 12. rebiu-evvela 11. godine po hidžri preselio je Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, u istom vremenu u kojem je došao u Medinu nakon hidžre.

Ebu Bekrov, radijallahu anhu, stav

Kada su ashabi, radijallahu anhum, čuli vijest o preseljenju Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, većina ih u to nije povjerovala. Ebu Bekr, radijallahu anhu, je tu vijest primio dok je bio u kući. Potom ode i uđe u Aišinu, radijallahu anha, sobu, a zatim je otkrio Poslanikovo, sallallahu alejhi ve sellem, lice i poljubio ga. Rekao je: "Dao bih za tebe i oca i majku. Kako li si prijatan, živ i mrtav."

Poslije toga je izašao pred ljude i obratio im se nakon što je donio zahvalu Allahu, dželeša'nuhu, pa je rekao:

"Onaj ko je obožavao Muhammeda, pa Muhammed je doista umro, a onaj ko je obožavao Allaha, pa doista je Allah živi koji ne umire."

Poslije toga je proučio riječi Uzvišenog:

"Muhammed je samo Poslanik, a i prije njega je bilo poslanika. Ako bi on umro ili ubijen bio, zar bi ste se stopama svojim vratili? Onaj ko se stopama svojim vrati neće Allahu nimalo nauditi, a Allah će zahvalne sigurno nagraditi."¹⁰

Tada su ljudi shvatili da je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, zaista, umro. Nakon toga je ukopan, zamotan u kefine i ukopan u sobi majke vjernika, Aiše, radijallahu anha, na mjestu na kojem je i preselio.

¹⁰ *Ali Imran. 144.*

Literatura

"Kur'an i kerim"

"Fethul-Bari" bi šerhi Sahihil-Buhari od Ahmeda ibn Alija ibn Hadžera

"Sahih Muslim" , sa objašnjenjem od Nevevija

"Siretun-nebevije" od Abdul-Melika ibn Hišam

"Skraćen životopis Poslanika" od šejha Muhammed ibn Abdu-l-Vehaba

"Vjerovjesnikov životopis" od Ekrema Dijau-l-'amrija

"Zapečaćeni džennetski napitak" od El-Mubarekfurija

"Zadul-me'ad fi hejdi hajri-l-'ibad" od Ibn el-Kajjima

"Haze-l-habib" od El-Džezerija

"Vekafatut-terbevije" od Ahmed Ferida

"Put hidžre" od Abdu-l-Kudusa El-Enbarija

"Mervijatu gazvevti-l-hudejbije" od dr. Hafiza El-Hakemija

"Životopis Vjerovjesnika" od Ibn Kesira

"Kitabut-tarihi el- kebiri" od Buharije

"Muhitu-l-muhit" od Betris El-Bestanija

"Er-resulu-l-kaid" od Mahmuda El-Hattaba

"Ed-dersu-semin fi me'alimi darir-resuli-l-emin" od šejha Muhammeda El-Emina Eš-Šenkitija

Sadržaj

Uvod	3
Stanje na Arapskom poluotoku prije pojave islama	4
Poslanikov, aljehi selam, život prije poslanstva	7
Starateljstvo amidže Ebu Taliba i prvo putovanje u Šam	9
Hidžra u Abesiniju	12
Primanje islama Hamze ibn Abdu-l-Mutalliba	13
Hidžra (iseljenje) u Medinu	17
Ustrojstvo medinskog društva	19
Propisivanje džihada – borbe na Allaovom putu	21
Bitka na Bedru (mjesec ramazan, druge godine po hidžri)	22
Bitka na Uhudu (treće godine po hidžri)	25
Bitka protiv savezničkih plemena pete godine po hidžri	27
Primirje na Hudejbiji šeste godine po hidžri	29
Postupak Vjerovjesnika, `alejhi sellem, sa jevrejima	31
Bitka na Hajberu (muharrem, sedma godina po hidžri)	34
Osvajanje Mekke	35
Bitka na Hunejnu (osme godine po hidžri)	38
Bitka na Taifu	40
Oprosní hadždž (desete godina po hidžri)	40
Vjerovjesnikovo `alejhi sellem, preseljenje na Ahiret	42

Riječ dvije o izdavaču !

Islamska Omladina Evrope

- Stoji na principima oživljavanja izvornog Islama zasnovanog na Kur'anu i Sunnetu, ne radeći bid'ate (novotarije), niti ostavljajući išta od njega.

- Ispravna islamska akida (vjerovanje) temelj je i osnova svih djela, a tevhidullah (jednoća Uzvišenog Allaha) srž je akide i ibadeta.

- Zastupamo ehli-sunnetski i džema'atski pravac, uzor su nam prve najbolje generacije ovog ummeta (ashabi, tabiini i tabii tabiini, esselefu-salih), a slijedimo priznatu islamsku ulemu koja svoj govor potkrjepljuje dokazima iz Kur'ana i Sunneta.

- Islam je vjera cjelokupnog ljudskog života i nije ograničena samo na ibadete (vjerske obrede).

- Oživljavanje Islama u svim porama života, kako pojedinca tako i zajednice prioritetni je zadatak naših današnjih generacija.

- Cilj nam je pomoći Allahovu vjeru - Islam, zalagati se za nju i uspostaviti Njegove subhanehu we te'ala zakone.

- Islamsko bratstvo je put ka prosperitetu muslimana i njihovom zauzimanju vodećeg položaja koji im i pripada u svijetu.

- Saradnja sa svim muslimanima u mjeri njihovog pridržavanja Kur'ana i Sunneta i ne dijeljenje na partije, stranke i frakcije.

